

KITEL (4) *sb m*

e jasne.

sg N kitel (1). ◇ A kitel (2). ◇ pl L kitl(a)ch (1).

Sł stp notuje, Cn w innym znaczeniu, Linde XVIII w.

1. *Prosty ubiór płócienny noszony przez lud, rodzaj długiej koszuli (1) : Gdzież więc krol z fwiebody fwey kazał każdemu okrczonemu suknię nową z sukna ktore był dał z polki przywieść. Chcąc on lud profy á gruby (kthory [przed ti]m wżytko w kitlach lniauych [!] abo konopnych chadzał) [...] ku okrczeniu przywieść *MiechGlab* 87.*

2. *Rodzaj płaszcz, być może o przeznaczeniu ochronnym (3) :*

*Wyrażenia: »hispański kitel« (1): Sagulum Hispanum, Hispański kitel. *Mącz* 364b.*

*»żołnierski kitel« (1): Sagulo militari coopertus, W żołnierski kitel vbrány. *Mącz* 364c.*

*Szereg: »kitel albo płaszczyk« (1): Sagatus, Który tákowy kitel álbo pláfzczik nośi. *Mącz* 364c.*

Synonim: 2. żupica.

Cf KITLA

KW